

Druhá premiéra ostravské divadelní Arény

Kunderův „Jakub a jeho pán“

Skeptické názory na vývoj našich divadel se naštěstí v mnoha místech nenaplnily. Naopak vznikají nové soubory spřízněné věkem i názorem a - jak se zdá - nacházejí si své obecenstvo.

Specifické komorní prostředí ostravského Divadla hudby je domácím prostorem pro Arénu, soubor tvořený dvěma loňskými maturantkami Konzervatoře Ostrava T. Bébarová a M. Mocsková) a dvěma jen o málo staršími herci, absolventy stejné školy (R. Šmotek a M. Cisovský).

Už při své první premiéře, dětském muzikálu „Bleděmodrý Petr“, tento minisoubor pod vedením režiséra P. Cisovského přesvědčoval diváky především svým zápalem. Pondělní vyprodaná premiéra Kunderova přepisu Diderotova „Jakuba fatalisty“ v režii jevištně už osvědčeného režiséra Janusze Klimszy, pak byla důkazem, že soubor Arény

je životaschopný i v oblasti divadla pro starší generace.

J. Klimsza, který se zároveň postaral o výtvarnou stránku inscenace, dal představení už od počátku rychlé tempo, které může textu neznalému divákovi až trochu ztížit orientaci. Je také věcí praxe volba správné intenzity hereckého projevu v komorním prostředí.

Více než 200 let starý příběh geniálního osvícence se hraje slovy současného už téměř klasika v pojetí herců generace nejmladší. Ledačcos z vtipných dialogů by možná divák chtěl více vychutnat, rád by za nimi pocítil i větší životní zkušenost či naopak generační nadsázku a odstup. „Jakub a jeho pán“ je však hrán s neobyčejnou vervou a reprízy by neměly uniknout pozornosti diváků, kteří nechodí do divadla pro vnější okázalost. **Moravskoslezský den, 10. 2. 1994 (Ž)**